

31 มกราคม – 6 กุมภาพันธ์ 2565

รู้จักอินเดียใต้ ภูมิภาคแห่งการเติบโต

ถ้ายกมาถึงอินเดีย เป็นที่รู้จักกันว่าเมืองมุมไบ รัฐมหาราษฏระ ซึ่งอยู่ทางตะวันตกเฉียงเหนือของอินเดียเป็นเมืองที่มีเศรษฐกิจ นักธุรกิจ ดาราตอง อาศัยอยู่เยอะ แต่อินเดียตอนใต้กลับยังไม่ค่อยเป็นที่รู้จัก สำนักงานส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ ณ เมืองเจนไน ซึ่งมีอาณาเขตดูแลอินเดียทางตอนใต้ (รัฐทมิฬนาฑู รัฐเตลังคานา รัฐอานธรประเทศ รัฐโอฑิศา รัฐฉัตตีสคร ดินแดนสหภาพปูดุเชรี หมู่เกาะอันดามันและนิโคบาร์ รวมไปถึงศรีลังกาและมัลดีฟ) จึงขอแนะนำให้เห็นมุมมองใหม่ๆ และได้รู้จักอินเดียตอนใต้มากขึ้นซึ่งน่าทึ่งไม่แพ้อินเดียภาคอื่นๆ

อินเดียใต้ (South India) เป็นภูมิภาคตั้งอยู่ทางตอนใต้ของประเทศอินเดีย คิดเป็น 19.31% ของพื้นที่ประเทศอินเดีย (635,780 ตารางกิโลเมตรหรือ 245,480 ตารางไมล์) ทางใต้ของอินเดียครอบคลุมพื้นที่ทางตอนใต้ของที่ราบสูงเดคคัน ทางทิศตะวันออกล้อมรอบด้วยอ่าวเบงกอล ทางทิศตะวันตกติดทะเลอาหรับ และมหาสมุทรอินเดียทางตอนใต้ มีจำนวนประชากรรวมกว่า 253 ล้านคน (คิดเป็น 19.46% ของประชากรอินเดีย) ภูมิภาคนี้มีภูมิอากาศแบบเขตร้อนชื้น (Tropical Climate)

โดยทั่วไปอินเดียเหนือและใต้กำหนดตามลักษณะภูมิศาสตร์และภาษาที่พูดคือ เช่นภาษา Hindi จะเป็นภาษาที่ใช้กันอย่างกว้างขวางในอินเดียเหนือ เช่น รัฐอุตตรประเทศ จัมมูและแคชเมียร์ อุตตราขัณฑ์ ทิมาจัลประเทศ ราชสถาน เดลี ปัญจาบและहरยาणा ส่วนอินเดียทางใต้ ซึ่งประกอบด้วย รัฐทมิฬนาฑู รัฐเตลังคานา รัฐอานธรประเทศ รัฐกรณาฏกะ รัฐเกรละ รวมถึงดินแดนสหภาพลักษทวีปและปูดุเชรี และหมู่เกาะอันดามันและนิโคบาร์ ภาษาที่ใช้ได้แก่ภาษา Tamil, Telugu, Kannada และ Malayalam (ภาษาของชาวดราวิเดียน)

ชาวอินเดียได้สืบเชื้อสายมาจากชาวดราวิเดียน ผิวจะค่อนข้างคล้ำ ไม่ขาวเหมือนชาวอินเดียทางเหนือกว่า 84% ของชาวอินเดียได้นับถือศาสนาฮินดู

ชาวอินเดียได้นิยมทานข้าวและถั่วเลนทิล ทั้งทานเดี่ยวๆ และใช้ผสมในการปรุงอาหาร เช่น Dosa , Idli และ Uttapam (แป้งที่ทำจากข้าวมีทั้งแบบก้อนกลมๆ แบบแผ่นบางๆ และแผ่นแบนๆ คล้ายพิซซ่า) อินเดียทางตอนใต้มีแนวชายฝั่งทะเลที่โดดเด่น มะพร้าว ปลา กุ้ง และอาหารทะเลมีมากมาย อาหารมักปรุงด้วยน้ำมันมะพร้าวและเสิร์ฟบนใบตอง อินเดียได้มีพื้นที่ปลูกกาแฟที่อุดมสมบูรณ์ กาแฟที่ปลูกในภูมิภาคนี้คิดเป็น 92% ของการผลิตกาแฟทั้งหมดในอินเดีย จึงเป็นภูมิภาคของนักดื่มกาแฟด้วย

กว่า 48% ของประชากรอินเดียได้ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ซึ่งส่วนใหญ่ขึ้นอยู่กับมรสุมตามฤดูกาล พืชผลหลักบางชนิดที่ปลูกในอินเดียตอนใต้ ได้แก่ ข้าวเปลือก ข้าวฟ่าง ข้าวฟ่าง เมล็ดพืช ราก อ้อย มะม่วง พริก และฝ้าย อาหารหลักคือข้าว โดยเฉพาะปลูกบริเวณลุ่มแม่น้ำ Godavari แม่น้ำ Krishna และ แม่น้ำ Kaveri ซึ่งเป็นหนึ่งในพื้นที่ผลิตข้าวชั้นนำของประเทศ ถั่ว Areca, กาแฟ, ชา, ขมิ้นและเครื่องเทศอื่นๆ และยางพารา สินค้าเกษตรที่สำคัญอื่นๆ ได้แก่ สัตว์ปีกและไหม ภูมิภาคด้านใต้มีการพัฒนาอุตสาหกรรมมากที่สุดในประเทศ

ในแง่ของเครื่องแต่งกายชาวอินเดียได้ยังนิยมแต่งกายแบบดั้งเดิม ผู้หญิงนิยมสวมใส่紗丽 (Sari) และ Salwar ส่วนผู้ชายจะสวมใส่เสื้อเชิ้ตกางเกงแบบทั่วๆ ไป และจะสวมใส่ Dhoti (คล้ายๆ โสร่ง) กับเสื้อเชิ้ตในเทศกาลหรือพิธีสำคัญๆ เช่น งานแต่งงาน เทศกาล Pongal หรือไปวัด

ชาวอินเดียได้มีค่าเฉลี่ยการอ่านออกเขียนได้ของประชากรสูงกว่าอินเดียทางเหนือ ประชากรประมาณ 81% ของรัฐทางใต้สามารถอ่านและเขียนได้ รัฐทมิฬนาฑูและเกรละมีอัตราการใช้จ่ายด้านการศึกษาสูงกว่าภูมิภาคอื่นๆ ของอินเดีย วัฒนธรรมมีส่วนอย่างมากต่อการศึกษา เช่น วิทยาลัยส่วนใหญ่ทางอินเดียเหนือนิยมไปรับราชการทหารหรือเป็นนักกีฬา แต่ทางใต้ส่งเสริมให้เรียนเพื่อประกอบอาชีพนักวิทยาศาสตร์ วิศวกร หรือ ครู จึงเป็นเหตุผลหนึ่งที่ชาวอินเดียได้มีการศึกษามากกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับส่วนอื่น ๆ ของประเทศ ชาวอินเดียได้มีความคุ้นเคยกับชาวต่างชาติ มีญาติพี่น้องเพื่อนฝูงทำธุรกิจในวันออกกลาง เช่น บาร์เรน สหรัฐอาหรับเอมิเรสต์ ซาอุดีอาระเบีย และอังกฤษ มีการติดต่อและเดินทางไปต่างประเทศบ่อยๆ จึงค่อนข้างเปิดรับต่อสินค้าและบริการจากต่างชาติ

อินเดียได้เป็นเขตที่มีบทบาทสำคัญทางเศรษฐกิจของอินเดีย โดยในปี 2563-2564 อินเดียได้มีผลิตภัณฑ์มวลรวม (GDP) 830 พันล้านเหรียญสหรัฐ (ประมาณ 27,558,075 ล้านบาท) คิดเป็นสัดส่วนเกือบ 30% ของทั้งอินเดีย โดยรัฐทมิฬนาฑูมีสัดส่วนสูงที่สุดต่อ GDP ของอินเดียได้ คือ 34.94 % การขยายตัวทางเศรษฐกิจของอินเดียได้ก็อยู่ในระดับสูงถึง 7.2% มีรายได้เฉลี่ยต่อหัวอยู่ที่ 3,200 เหรียญสหรัฐฯ ต่อคนต่อปี ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยของทั้งประเทศซึ่งอยู่ที่ 2,191 เหรียญสหรัฐฯ ต่อคนต่อปี สาเหตุสำคัญที่ทำให้ GDP ของอินเดียได้มีมูลค่าค่อนข้างสูงเป็นผลมาจากประชากรมีสัดส่วนอยู่ในเมืองมากกว่าส่วนอื่นๆ ของอินเดีย มีการผลิตที่เข้มข้น โดยเฉพาะภาค IT การเกษตร และการส่งออก

เมืองเจนไนและเมืองโคอิมบาโตร (รัฐทมิฬนาฑู) เมืองบังгалอร์ (รัฐกรณาฏกะ) เมืองไฮเดอราบัด (รัฐเตลังคานา) เมืองวิศาขาปัตตณัม (รัฐอันธรประเทศ) และเมืองธีรูนันทปุรัม (รัฐเกรละ) เป็นหนึ่งในศูนย์กลางเทคโนโลยีสารสนเทศ (IT) ที่สำคัญของอินเดีย โดยเมืองบังгалอร์ เป็นที่รู้จักในชื่อหุบเขาซิลิคอนของอินเดีย “Silicon Valley of India” หรือ “IT Capital of India” การตั้งอยู่ของศูนย์กลาง IT นี้ได้กระตุ้นการเติบโตทางเศรษฐกิจและดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศและการจ้างงานจากส่วนอื่น ๆ ของประเทศ โดยในปี 2564 การส่งออกซอฟต์แวร์จากภูมิภาคอินเดียได้ทำรายได้กว่า 22,533,879 เหรียญสหรัฐฯ มีการส่งออกซอฟต์แวร์ไปยังสหรัฐอเมริกา (33.31 %) กานา (22.76 %) บังคลาเทศ (16.80 %) ศรีลังกา (6.68 %) สหรัฐอเมริกา (3.47 %) สิงคโปร์ (2.86 %) จีน (2.61 %) และอื่นๆ ตามลำดับ

Marina Beach เมืองเจนไน รัฐทมิฬนาฑู

เมืองเจนไน รัฐทมิฬนาฑู มี GDP สูงเป็นอันดับ 2 ของอินเดีย (290 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ หรือประมาณ 9,625,535 ล้านบาท) และเป็นรัฐอุตสาหกรรมที่มากเป็นอันดับ 2 ในประเทศรองจากรัฐมหาราษฏระ โดยรัฐทมิฬนาฑู นี้มีท่าเรือหลัก 3 แห่ง คือ Chennai Port, Thootukudi Port และ Ennore Port มีท่าอากาศยานนานาชาติ และเครือข่ายถนนและทางรถไฟที่บรรจบกัน เจนไนจึงถูกเรียกว่า "เกตเวย์ของอินเดียใต้" (Gateway of South India) เมืองเจนไน รัฐทมิฬนาฑู มีการผลิตรถยนต์ขนาดใหญ่ เทคโนโลยีสารสนเทศเป็นสาขาที่กำลังเติบโตในอินเดียตอนใต้ทั้งนี้ ร้อยละ 30 ของยานยนต์ทุกประเภทของอินเดียผลิตที่เมืองเจนไน รัฐทมิฬนาฑู ซึ่งเมืองเจนไนได้ชื่อว่าเป็นดีทรอยท์แห่งอินเดีย (Detroit of India) เนื่องจากมีบริษัทต่างชาติผู้ผลิตรถยนต์ (ประเภทรถยนต์นั่งส่วนบุคคล) รายใหญ่คือ Hyundai และ Maruti-Suzuki (ที่เน้นรถยนต์ขนาดเล็ก ประหยัดน้ำมัน ตามความต้องการของตลาด) รวมทั้ง Ford Volvo Mitsubishi Honda และ BMW มีฐานการผลิตที่เมืองเจนไน นอกจากนี้จะเป็นผู้ผลิตรถบรรทุก เช่น Ashok Leyland และรถแทรกเตอร์ เช่น Tafe และ Catapillar Komatsu เป็นต้น ทั้งนี้ เมืองเจนไน ยังได้รับการยอมรับว่าเป็นเมืองที่มีคุณภาพชีวิตดีที่สุดในอินเดีย มีอาชญากรรมน้อย

นอกนี้ ยังมีเมืองโคอิมบาโตร์ ในรัฐทมิฬนาฑูที่ควรกล่าวถึง เนื่องจากเมืองนี้เป็นผู้จัดหามอเตอร์และเครื่องสูบน้ำสองในสามของความต้องการของอินเดีย และเป็นหนึ่งในผู้ส่งออกเครื่องบดเปียกและส่วนประกอบรถยนต์รายใหญ่ที่สุดรายหนึ่ง ส่วนรัฐอานธรประเทศซึ่งติดกับรัฐทมิฬนาฑูทางเหนือก็กำลังกลายเป็นศูนย์กลางการผลิตรถยนต์อีกแห่ง อุตสาหกรรมหลักอีกประเภทหนึ่งคือสิ่งทอโดยภูมิภาคใต้นี้มีโรงงานสิ่งทอเส้นใยเกือบ 60% ในอินเดีย

อุตสาหกรรมการผลิตเมืองเจนไน

เมืองบังгалอร์ รัฐกรณาฏกะ (Silicon Valley of India หรือ IT Capital of India) เป็นที่ตั้งของบริษัทซอฟต์แวร์มากกว่า 200 แห่ง โดยผู้ส่งออกซอฟต์แวร์ชั้นนำของประเทศตั้งอยู่ในอินเดียใต้ทั้งสิ้น (บังกาลอร์ เจนไน ไฮเดอราบัด) รัฐนี้มีอัตราขยายตัว GDP 7.8 % รายได้ต่อหัวต่อปีในปี 2563-2564 อยู่ที่ 3,100 เหรียญสหรัฐฯ บังกาลอร์เป็นเมืองที่มีนักลงทุนจากต่างประเทศมาลงทุนสูง เป็นเมืองส่งออกด้านเทคโนโลยีอันดับ 1 ของอินเดีย

International Tech Park เมืองบังกาลอร์

เมืองไฮเดอราบัด รัฐเตลังคานา ประมาณการล่าสุดของเศรษฐกิจในเขตมหานครของเมืองไฮเดอราบัดอยู่ระหว่าง 40 ถึง 74 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ (ประมาณ 1,328,500 ถึง 2,457,540 ล้านบาท) และได้ถูกจัดอันดับให้เป็นมหานครที่มีประสิทธิภาพสูงสุดอันดับที่ 5 ทั้งนี้ เมืองไฮเดอราบัดมีส่วนมากที่สุดในผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) รัฐเตลังคานา เป็นศูนย์กลางที่ใหญ่เป็นอันดับ 6 และศูนย์กลางที่ใหญ่เป็นอันดับ 4 ของประเทศ รายได้ต่อหัวต่อปี ในปี 2563-2564 อยู่ที่ 3,169 เหรียญสหรัฐฯ บทบาทของไฮเดอราบัดในการค้าไข่มุกทำให้ได้ชื่อว่าเป็น "เมืองแห่งไข่มุก" และศูนย์กลางการค้าเพชรระดับโลกที่รู้จักและมีเหมืองเพชร Golconda Diamonds เมืองไฮเดอราบัดยังเป็นที่ตั้งของหน่วยงานรัฐและเอกชนใหญ่ๆ เช่น Amazon (India), Bharat Biotech, Tata Business Support Service, Bharat Heavy Electricals Limited (BHEL), Nuclear Fuel Complex (NFC), National Mineral Development Corporation (NMDC), Bharat Electronics (BEL), Electronics Corporation of India Limited (ECIL), องค์การวิจัยและพัฒนาการป้องกันประเทศ (DRDO), Infosys เป็นต้น นอกจากนี้เมืองไฮเดอราบัดเป็นเมืองที่มีบริษัทข้ามชาติจำนวนมากตั้งอยู่แล้ว ยังมีชื่อเสียงด้านอุตสาหกรรมภาพยนตร์คือ Tollywood และเป็นศูนย์กลางธุรกิจ Startup เช่น Grabon, Neeman's, Skinkraft, Darwinbox, Zifi และอื่นๆ ซึ่งในเดือนเมษายน 2565 นี้ กระทรวงพาณิชย์ไทยจะมีการลงนามบันทึกข้อตกลงความร่วมมือ (MOU) ระหว่างกระทรวงพาณิชย์ไทยกับกระทรวงอุตสาหกรรมและพาณิชย์ รัฐเตลังคานา โดยในเนื้อหาส่วนหนึ่งคือการและเปลี่ยนความร่วมมือด้าน Startup ระหว่างกัน ผ่านศูนย์บ่มเพาะธุรกิจและระบบนิเวศด้านนวัตกรรมของเตลังคานา (T-Hub) ด้วย

เมืองไฮเดอราบัด next IT hub of India

เห็นได้ว่าอินเดียได้มีการเติบโตอย่างต่อเนื่องของรายได้ต่อหัวและจำนวนประชากร การเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้างในระบบเศรษฐกิจ การพัฒนาของนวัตกรรมทางเทคโนโลยีที่เพิ่มขึ้น เศรษฐกิจของอินเดียได้มีอัตราการเติบโตที่สูงกว่าค่าเฉลี่ยในช่วงสามทศวรรษที่ผ่านมาและเติบโตในอัตราที่เร็วกว่ารัฐทางตอนเหนือ รัฐทางใต้ของอินเดียมีการปรับปรุงพัฒนาในหลายๆ ด้าน แม้ปัญหาความยากจนยังคงส่งผลกระทบต่อภูมิภาคได้เช่นเดียวกับส่วนอื่นๆ ของอินเดีย แต่ความยากจนลดลงอย่างมากในช่วงหลายปีที่ผ่านมา ค่า Human Development Index หรือ HDI (ดัชนีที่ใช้ชี้วัดระดับการพัฒนามนุษย์ของประเทศ) ของรัฐทางใต้ก็อยู่ในระดับสูง สำหรับภาคการท่องเที่ยวมีส่วนสำคัญต่อ GDP ของภูมิภาค โดยมีสามรัฐ ได้แก่ ทมิฬนาฑู รัฐอานธรประเทศ กรณาฏกะ และเตลังคานา อยู่ใน 10 รัฐแรกสำหรับนักท่องเที่ยวที่มาเยือน โดยคิดเป็นสัดส่วนมากกว่า 50% ของจำนวนนักท่องเที่ยวภายในประเทศ

โอกาสในการขยายธุรกิจของไทยมายังอินเดียได้จึงมีสูง รัฐบาลอินเดียมีนโยบายส่งเสริมให้ต่างชาติมาลงทุนในหลายอุตสาหกรรมฯ มีนโยบายพัฒนาเร่งโครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภค โดยให้สิทธิประโยชน์หลายด้าน ทั้งนี้ อุตสาหกรรมที่น่าสนใจมาลงทุนเพื่อรองรับนโยบายอินเดียพึ่งพาตนเอง (Atmanirbhar Bharat) และนโยบาย Smart Cities ของอินเดีย เช่น อุตสาหกรรมเกษตรและเกษตรแปรรูป อินเดียมีวัตถุดิบมากมาย แต่ยังขาดเทคโนโลยีและความเชี่ยวชาญ ซึ่งไทยมีศักยภาพ รวมทั้ง ธุรกิจ logistics ธุรกิจห้องเย็น (Cold Chain) ธุรกิจท่องเที่ยวและสาธารณสุข เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เป็นต้น

ผู้ประกอบการไทยที่สนใจตลาดอินเดียควรวางแผนการตลาดให้เหมาะกับกลุ่มเป้าหมาย การกำหนดราคาที่เหมาะสม การประชาสัมพันธ์ที่ถูกต้องทาง เพราะตลาดอินเดียมีความหลากหลายซับซ้อนอย่างมากทั้งด้านวัฒนธรรม ภาษา รสนิยม และศาสนา รวมทั้งกฎระเบียบในการดำเนินธุรกิจที่ยุ่งยาก การหาพันธมิตรธุรกิจอินเดียซึ่งเข้าใจตลาดและจะช่วยให้การดำเนินธุรกิจอินเดียประสบความสำเร็จและราบรื่นได้มากขึ้น

- ที่มา :
1. สำนักงานส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ ณ เมืองเจนไน
 2. www.wikipedia.org, “South India Religion”
 3. www.wikipedia.org, “Economy of Hyderabad”
 4. Bangkokbiznews.com “อินเดียตอนใต้ ดินแดนแห่งศูนย์การค้าสมัยใหม่” โดยอดุลย์ โชตินิสากรณ์
 5. www.timesofindia.com “India GDP estimates to grow at 9.2 in fy22” 8 มกราคม 2565
 6. www.statisticstimes.com “Indian States GDP” มกราคม 2563
 7. www.thaiconsulategeneralchennai.com “การดำเนินธุรกิจในอินเดีย” กรกฎาคม 2563
 8. www.thehindu.com “Hyderabad States gsdp is 980 lakh crores” กันยายน 2563